

Álit kæruneftndar lausafjár- og þjónustukaupa

Hinn 14. maí 2008 gaf kæruneftnd lausafjár- og þjónustukaupa svohljóðandi álit í málinu nr. M-15/2008:

I

Álitaefni og kröfugerð

Hinn 14. mars sl. bað X, hér eftir einnig nefndur álitsbeiðandi, um álit kæruneftndar lausafjár- og þjónustukaupa vegna kaupa hans á sjónvarpi hjá versluninni Y. Álitsbeiðandi segir sjónvarpið vera gallað að því leyti að það sé eldra en sér hafi verið sagt við kaupin, hann vill rifta þeim og fá kaupverðið endurgreitt.

II

Málsmeðferð kæruneftndarinnar

Kæruneftndin gaf seljanda kost á andsvörum með bréfi, dags. 17. mars sl., og bárust þau nefndinni 26. s.m. Álitsbeiðanda var með bréfi, dags. 27. mars, gefinn kostur á því að gera athugasemdir við andsvörin og bárust þær nefndinni 31. s.m. Með bréfi, dags. 3. apríl sl., var aðilum tilkynnt að málið hefði verið tekið til afgreiðslu. Kæruneftndin taldi hins vegar rétt að afla upplýsinga frá Y um það hvernig viðskiptavinum væri gefið til kynna hverjar vörur fyrirtækisins væru svokallaðar b-vörur, en slíkum vörum var lýst í andsvörum þess. Nefndin ritaði Y bréf í þessu skyni, dags. 25. apríl sl., og óskaði eftir því að þessar upplýsingar bærust nefndinni í síðasta lagi 6. maí sl. Engin svör bárust frá fyrirtækinu.

III

Málavextir og rökstuðningur álitsbeiðanda

Álitsbeiðandi kveðst hafa farið í verslun Y 30. nóvember 2005 og séð þar lampasjónvarp auglýst sem b-vöru. Hann hafi spurst fyrir um það og honum sagt að sjónvarpið væri nýtt, en því hefði verið skilað til verslunarinnar innan 30 daga sem skilavöru. Álitsbeiðandi kveðst hafa tekið þetta trúanlegt og keypt sjónvarpið á kr. 49.990 og viðbótartryggingu til 5 ára. Sjónvarpið hafi bilað 1. mars sl. og eftir að hafa haft samband við verslun Y hafi hann farið með tækið til viðgerðar hjá fyrirtækinu Z. Starfsmaður þess fyrirtækis hafi spurt um ábyrgð á tækinu og hafi álitsbeiðandi þá sagt að það hafi verið keypt fyrir tveimur og hálfu ári síðan í Y og félli því undir viðbótartrygginguna. Starfsmaðurinn hafi þá sagt að sjónvarpstækið hefði verið framleitt um mitt ár 2003 eins og sjá mætti af framleiðslunúmerinu. Þannig hafi ekki verið um nýtt tæki að ræða eins og sér hafi verið sagt.

Álitsbeiðandi kveðst hafa hringt til seljanda og spurð að því hvers konar vörur það væru sem boðnar væru til sölu sem b-vörur. Sér hafi verið sagt að um nýja en útlitsgallaða vöru væri að ræða, en álitsbeiðandi kveðst hafa þrúspurt um það hvort svo væri.

Álitsbeiðandi segist hafa farið til seljanda til að reyna að ná sáttum um úrbætur en þær hafi ekki tekist. Álitsbeiðandi gerir kröfu um riftun kaupanna og að seljandi endurgreiði kaupverð sjónvarpsins.

IV

Andsvör seljanda

Seljandi segir álitsbeiðanda hafa keypt svokallaða b-vöru sem séu gömul sýningartæki, skilavörur, útlitsgallaðar eða viðgerðar vörur. Aldur slíkra tækja geti verið mismunandi. Sumar vinsælar vörur/módel geti verið nokkur ár í sölu. Álitsbeiðandi segi að sölumaður hafi sagt að þetta væri nýtt tæki sem hafi verið skilað og þótt framleiðsludagurinn sé frá fyrri árum geti verið að varan hafi verið ný úr kassa. Ekki sé hægt að fullyrða neitt um það hvað farið hafi fram á milli álitsbeiðanda og sölumanns þegar kaupin fóru fram. Seljandi telji að ekkert rangt hafi verið gert við sölu á tækinu og hafni því kröfum álitsbeiðanda.

V

Umsögn álitsbeiðanda

Álitsbeiðandi segir að seljandi svari í engu kröfum sínum í andsvörunum og sú skilgreining á b-vörum sem þar komi fram sé ekki hin sama og sér hafi fyrr verið gefin af starfsmanni seljanda. Sér finnst ósennileg sú staðhæfing seljanda að vörur geti legið nokkur ár á lager þegar um vinsælar vörur sé að ræða. Seljandi neiti hvergi að sölumenn hans hafi vísitandi selt sér gamalt tæki sem nýtt og þar með gefið villandi upplýsingar um aldur sjónvarpstækisins.

VI

Niðurstaða kærufndarinnar

Kærufnd lausafjár- og þjónustukaupa telur að ágreiningur álitsbeiðanda og verslunarinnar Elko falli undir valdsvið nefndarinnar, sbr. III. kafla laga nr. 87/2006 um breytingu á lögum um lausafjárkaup, lögum um þjónustukaup og lögum um neytendakaup, 1. mgr. 7. gr. reglugerðar nr. 766/2006 og 1.-3. mgr. 1. gr. laga nr. 48/2003 um neytendakaup, sem viðskipti aðila falla undir.

Beiðni álitsbeiðanda verður ekki skilin öðru vísi en svo að hann geri kröfu um riftun kaupanna á þeim grundvelli að hann hafi ekki fengið réttar upplýsingar um sjónvarpið þegar hann keypti það en ekki vegna þess að það hafi bilað eins og lýst er í álitsbeiðninni.

Samkvæmt því sem kemur fram í álitsbeiðni sýnist álitsbeiðandi hafa gert ráð fyrir því að sjónvarpið sem hann keypti 30. nóvember 2005 hafi þá verið nýtt eða nýlegt, enda þótt honum væri ljóst að um svokallaða skilavöru var að ræða, þ.e. að annar kaupandi hafði fengið sjónvarpið í hendur en skilað því innan 30 daga. Upplýst verður hins vegar að telja að sjónvarpið var framleitt á fyrri hluta árs 2003, en óupplýst hvort sjónvarpið hafði verið notað lengur en 30 daga að hámarki.

Í b-lið 2. mgr. 15. gr. laga nr. 48/2003 um neytendakaup segir að hlutur skuli hafa þá eiginleika til að bera sem neytandinn mátti vænta við kaup á slíkum söluhlut að því er varðar endingu og annað og í 1. mgr. 16. gr. sömu laga segir að hlutur sé gallaður sé hann ekki í samræmi við þær kröfur sem koma fram í 15. gr. laganna. Þá segir í b-lið 1. mgr. 16. gr. laga nr. 48/2003 að hluturinn sé gallaður hafi seljandi við kaupin vanrækt að gefa

upplýsingar um atriði varðandi hlutinn eða not hans sem seljandi hlaut að þekkja til og neytandi mátti ætla að hann fengi upplýsingar um, enda megi ætla að vanrækslan hafi haft áhrif á kaupin.

Það er álit kæruneftdarinnar, þótt álitsbeiðanda hafi verið ljóst að sjónvarpinu hafði verið skilað af fyrri kaupanda og því ekki um að ræða ónotaða og nýja vöru í þeim skilningi, hafi honum ekki mátt vera ljóst að svo langur tíma var liðinn frá því að sjónvarpið var framleitt eins og upplýst hefur verið. Það er almennt ekki hægt að ætlast til þess af kaupanda að hann rannsaki við kaupin hvenær sá hlutur er framleiddur sem keyptur er nema þá af sérstöku tilefni. Kæruneftndin álitur að í tilviki sem því er hér um ræðir hafi seljanda borið skylda til samkvæmt áðurnefndum b-lið 1. mgr. 16. gr. laga nr. 48/2003 að benda álitsbeiðanda með einhverjum hætti á það hvenær sjónvarpið var framleitt, enda þótt um svokallaða b-vöru væri að ræða. Seljandi hefur ekki upplýst eða haldið fram að álitsbeiðandi hafi fengið upplýsingar af því tagi og ekki heldur orðið við beiðni kæruneftdarinnar um upplýsingar hvernig svokölluð b-vara, sem til sölu er í versluninni, er almennt auglýst. Upplýsingarnar hefðu vissulega getað haft áhrif á það hvort álitsbeiðandi hefði ráðist í kaupin á sínum tíma. Þegar um sölu á tækjum eins og sjónvarpi er að ræða má yfirleitt búast við því að nokkur tími líði frá því að tækið er framleitt þar til það er selt. Tvö og hálf ár verður samt sem áður að teljast óeðlilega langur tími í þessum efnum og því ástæða til að seljandi gefi í þeim tilvikum upplýsingar um aldur söluhlutarins..

Samkvæmt framansögðu er það niðurstaða kæruneftdarinnar að sjónvarpstæki það er álitsbeiðandi keypti hafi verið gallað í skilningi laga nr. 48/2003. Kæruneftndin telur hins vegar að hér sé ekki um svo verulegan galla að ræða að álitsbeiðandi geti krafist riftunar á kaupunum samkvæmt d-lið 1. mgr. 26. gr., sbr. 32. gr. laganna. Hins vegar er það álit kæruneftdarinnar að kaupandi eigi rétt á afslætti af kaupverðinu vegna þessa galla samkvæmt c-lið 1. mgr. 26. gr., sbr. 31. gr. laganna. Kaupverð sjónvarpsins var kr. 49.990. Samkvæmt ákvæðum 31. gr., og jafnframt með í huga og hve langur tími er liðinn frá því að kaupin fóru fram, þykir kæruneftdinni afsláttur hæfilega metinn kr. 20.000.

VII Álitsorð

Seljandi, Y, greiði álitsbeiðanda, X, kr. 20.000.

Friðgeir Björnsson
formaður

Guðrún Björk Bjarnadóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

